

mokrati for eller imod? Vil man sige ja eller nej på topmødet i Köln til Scharping og Prodis planer?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne spørge fru Helle Degn, hvor det er, Socialdemokratiet og måske flertalspartierne i øvrigt finder, det er en fordel, at EU handler på egen hånd. Altså hele den her konstruktion går jo ud på, at man skal give EU mulighed for magtanvendelse, selv om USA ikke er deltager i den pågældende aktion. Hvor er det, det vil være en fordel efter fru Helle Degns opfattelse, at EU på den måde går enegang og alene kaster sig ud i en militær opgave? Er det i Vestsahara? Er det i Mellemøsten? Skal vi ned at løse palæstinenserens konflikt med israelerne? Hvor er det overhovedet, man kan pege på fordele ved, at EU handler alene? Er det ikke tværtimod sådan, at det netop er en fordel, når man skal finde fredsløsninger, der også er varige og blivende, at man har en større del af verdenssamfundet bag sig og dermed selvfølgelig også som et minimum har USA med i løsningen?

(Kort bemærkning).

Helle Degn (S):

Svaret på hr. Keld Albrechtsens spørgsmål lå i mit indlæg i dag, hvor jeg netop gør rede for de beslutninger, der er truffet i Washington om den udviklingsplan, der her ligger, og som udenrigsministeren også klart har redegjort for i sit indlæg i dag. Der ligger svaret på de spørgsmål, som hr. Keld Albrechtsen stiller.

Til hr. Thulesen Dahl vil jeg sige, at Socialdemokratiet har som udgangspunkt, at vi gerne ser, at alle er med i de forskellige aktioner. Vi har dog, synes jeg, været udsat for her i de senere år nogle situationer, hvor vi som europæere måske ville have ageret og reageret før, og hvor vi har måttet sidde og vente på en bredere opbakning. Endelig har vi set, at vi har truffet beslutningerne, vi har leveret mandskabet, vi har fået de døde soldater hjem i sække, og andre har taget æren af at lede aktionerne og lede de politiske forhandlinger.

Jeg mener, vi er kommet dertil nu, hvor Europa selv må påtage sig at forene sine kræfter og synspunkter for dermed at stå stærkere også i samarbejde med amerikanerne, stå stærkere i samarbejdet med andre, der gerne vil have indflydelse på de beslutninger, der skal

træffes, og på det sikkerhedspolitiske område i Europa.

Første næstformand (Birte Weiss):

Så får hr. Arne Melchior ordet som ordfører. Det vil sige, at vi bryder talerrækken, men det er efter tilladelse fra de øvrige.

Arne Melchior (CD):

Da jeg skal være i et udvalg til uopsættelig betænkingsafgivelse, siger jeg tak til fire ordførere for, at jeg må få ordet her og nu.

Jeg skal på CD's vegne kort meddele, at det forslag til vedtagelse, som fru Helle Degn på fem partiers vegne har forelagt Tinget her i sin tale, jo også er dækket af CD. CD blev startet for 25 år siden på helhjetet medlemskab af NATO og af EU, og udviklingen har vist, at det gjorde vi klogt i. Vi står på det samme sted og kan derfor lige så helhjetet støtte den vedtagelse, som netop er blevet læst op af fru Helle Degn. Den dækker fuldt ud vores synspunkter i den pågående debat.

Charlotte Antonsen (V):

Danske soldater, danske fly, danske skibe kan uden videre deltage i krig overalt i verden. Den eneste betingelse, der er for vores deltagelse, er, at krigen er tilpas verdensomspændende, og at USA og dermed NATO bliver sat ind. Når der er rigtig krig, så er Danmark på plads, men Danmark kan ikke være med, når der er kriser, og når der er krige, der skal forhindres i vores eget nærområde. Vi må stå udenfor, når der er konflikter i Europa. Det er absurd. Det danske forsvarsforbehold har sat os uden for døren på et af de vigtigste politiske områder i EU-samarbejdet. Vi skal af med det forbehold – efter en folkeafstemning, ikke efter fifleri.

En fælles forsvarspolitik står højt på dagsordenen i EU i disse år, og det er vi enige i den skal gøre. Både i NATO og i EU skal vi tilpasse os den nye sikkerheds- og forsvarspolitiske situation efter Murens fald, efter kommunismens ophør. Der er kommet en ny type konflikter, fordi man ikke længere har den kommunistiske maskine til at undertrykke minoritetsproblemer, etnisk uenighed og religiøse forskelligheder, og derfor har vi set stribevis af konflikter bryde ud i Europa, i vores nærområde, efter Murens fald.

Det er klart, at det er vigtigt at bevare alliancen over Atlanten mellem EU på den ene side og NATO på den anden side, og jeg vil godt